

Rosleff: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at gaa ind paa Lovforslagets Enkeltheder, idet jeg i saa Henseende i det væsenlige er enig i Udtalelserne fra de ærede Medlemmer for Ringkøbing (J. C. Christensen) og Aalborg (Bramsen), men fordi en stor Del af det moderate Partis Medlemmer i deres Udtalelser særlig have henvendt sig til Landbrugets Repræsentanter. Det er endogsaa gaaet saa vidt, at det ærede Medlem for Stubbe-købing (N. J. Larsen) udtalte, at han kunde forstaa, at alle her i Salen med Undtagelse af Landbrugets Repræsentanter kunde stemme for denne Lov. Jeg for mit Vedkommende tænkte, da jeg hørte dette: Mon det dog i Virkeligheden er saa galt? Jeg er jo forholdsvis ung her i Salen og ikke vant til at se saadanne Manøvrer foretagne som ved denne Lejlighed. Jeg gik da i mig selv og tænkte: Du maa sætte dig vel ind i Sagen, saa at du ikke skal blive ført paa Vildspor af de ældre Medlemmer, og jeg tør sige, at jeg har lagt mig det ærede Medlems Betragtninger paa Sinde, allerede før de bleve udtalte, og at jeg er mig mit Ansvar bevidst, naar jeg agter at stemme for denne Lov. Da jeg hørte disse stærke Udtalelser, kom jeg til at tænke paa det bekendte Ord af den svenske Præst, der endte sin Prædiken med at sige til sin Menighed: Græder ikke, kære Børn, det turde være Løgn alt sammen, og jeg spurgte da mig selv: Mon det virkelig er alvorligt ment med al denne Modstand, der rejses mod denne Lov? Mon det er saa farligt at gaa med dertil, som det bliver sagt fra ærede Medlemmers Side? Jeg mener nu at være berettiget til at tro, at det ikke kan være ment absolut som det er sagt, thi hvis det var Tilfældet, kan man virkelig ikke forstaa, hvorledes de Herrere have kunnet være med til at indbringe og stemme for Loven i Fjor, eller at deres Meningsfæller i det andet Ting ogsaa have stemt for Loven. Der var, saa vidt jeg husker, kun een Stemmes Majoritet deroppe; var det virkelig en saa forfærdelig slet Lov, som kunde bringe saa store Ulykker over de danske Landbrugere, kunde de Herrere dog sikkert have formaaet deres Meningsfæller i Landstinget til blot at undlade at stemme for Loven, saa havde vi ikke faaet Ulykkesforsikringsloven her ned i Aar. Jeg trøster mig derfor med, at ogsaa andre af Landbrugets Repræsentanter have Ret til at have deres Mening om denne Sag. Jeg for mit Vedkommende betragter mig for øvrigt ikke alene som Landbrugets, men ogsaa som andre Er-

hvervs Repræsentant, og jeg tror at kunne forsvare at stemme for Loven. — Den stærke Modstand, der er bleven rejst mod Loven, drejer sig navnlig om 3 à 4 Punkter. For det første har man anket over den Uklarhed, der skulde findes i de forskellige Paragraffer. Med Hensyn dertil har jeg for mit Vedkommende tænkt, at det vist er ganske umuligt at skrive en Lov om det Forhold, som her behandles, uden at der bliver Huller. Dette kom for øvrigt ogsaa frem i den ærede sidste Talers Udtalelser. Jeg tror ogsaa, at de, som have skrevet Loven, have været klare derover, idet de have foreslaaet at oprette dette Forsikringsraad — tror jeg, det hedder — til at træffe Afgørelser i de Tilfælde, hvor Loven ikke er klar. Jeg har ikke hørt, at nogen har bestridt, at et saadant Forsikringsraad er nødvendigt, og dermed mener jeg, at man kan lade sig nøje. — Et andet Punkt, som særlig er draget frem for at skræmme Landbrugerne, Arbejdsgiverne paa Landet, er, at Lovens Vedtagelse skulde bevirke en stærk Indvandring fra Land til By. Nu ved jeg meget godt, at Arbejdsforholdene paa Landet ikke ere eller i en Del Aar have været de allerbedste, og at der tit har lydt Røster om, at der er for lidt Arbejdskraft paa Landet, medens Forholdene ere bedre i Byerne. Det ærede Medlem fra Fredericia (Ousen) drog dette Forhold stærkt frem og hævdede, at saa snart Loven var vedtagen, vilde Arbejderne vandre fra Land til By. Jeg tror ikke, at dette er rigtigt. Naar jeg ser mig omkring i min Hjemegn og spørger mig selv: Tror du, at disse Mennesker, som arbejde her, straks, naar denne Lov bliver vedtagen, ville rejse til Kjøbenhavn og søge Beskæftigelse der, maa jeg svare: Nej, det kan slet ikke blive Tilfældet. For at blive ved det Eksempel, som det ærede Medlem for Fredericia fremdrog med de vælige og bidske Heste, ja, saa er det jo klart, at Heste kunne være lige saa farlige i Kjøbenhavn og i Byerne overhovedet som paa Landet, og at Forholdet er akkurat det samme, enten man kører Heste i en By eller paa Landet. Der er ingen Forskel i saa Henseende. Der er i det hele mangfoldige andre Arbejder i Byerne, med Hensyn til hvilke der ikke kan være Tale om, at Arbejderne skulde rejse til Byerne for at faa et Arbejde, hvorved de kunde komme ind under Loven. Jeg tror derfor ikke, at dette har det mindste paa sig; jeg tror ikke, at nogen Landarbejder, naar han endelig vil rejse til Byen, tænker paa, at han derved muligvis kan komme ind